Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 81 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 30, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 30-го КВІТНЯ 1997 р. Ч. 81 РІК CIV.

ПРЕЗИДЕНТ ВИДАВ УКАЗ ПРО ВИНАЙМ ЗЕМЛІ

Київ. — Земельна реформа в Україні вийшла на новий рівень після того, як Президент Леонід Кучма видав 24-го квітня указ, який дозволяє купівлю і продаж договорів про винайм землі, однак не передбачає купівлі і продаж самої землі, повідомило агентство Ройтерс.

Зазначивши в указі, що винайм землі є одним з першочергових і конечних елементів у виконанні земельної реформи, Президент постановив, що винаймати землю можна на основі земельних договорів.

В указі не визначено термінів винайму, однак обумовлено, що винаймати землю можуть окремі особи, підприємці, села, міста і регіони, а також чужоземні громадяни.

Як відомо, в Україні досі приватна власність на землю не є узаконена, бо земельну реформу гальмують як ліві, так і праві депутати, які побоюються, що продаж землі може збіднити державу. Закон щодо продажу самої землі може ухвалити тільки Верховна Рада.

Згідно з указом Президента, людям надається право продавати, дарувати, успадковувати договори про винайм землі, а також торгувати ними.

Багато чужоземних інвесторів нарікають на те, що в Україні не можна купувати землю, однак дехто з них спромоглися дістати 50-річні договорови на винайм землі. Україна за роки незалежности привабила лише 1.4 блн. дол. інвестицій з-за кордону.

Представники агропромислового комплексу, який досі переважно складається з неефективних колгоспів, вимагають від Уряду не приватизувати землі.

30,000 українських фармерів вже дістали ділянки землі, однак Уряд наклав шестирічний мораторій на продаж цих ділянок.

Україна і Румунія близькі до підписання договору

Букарешт. — Колишній прем'єр Румунії Петре Роман сказав 24-го квітня, що його держава і Україна зменшили розбіжності щодо тексту майбутнього двостороннього договору, який поліпшив би шанси Букарешту щодо вступу в НАТО, повідомило агентство Ройтерс.

За його словами, договір, який має бути готовий до підписання наступного місяця, визнає існуючі кордони і забезпечить національні права румунів в Україні та українців у Румунії. П. Роман, голова вищої палати румунського парляменту, сказав на пресконференції в квартирі своєї Демократичної партії, що Румунія не хоче зміни кордонів.

Президент України Леонід Кучма теж відзначив поступ в українсько-румунських відносинах, заявивши під час своєї недавньої поїздки на Буковину, що між двома країнами немає великих перешкод щодо підписання договору. Як відомо, Л. Кучма відвідував Чернівці, найбільше місто у північній Буковині, яка за договором Ріббентропа-Молотова 1939 року відійшла до Української ССР.

П. Роман сказав, що його країна нічим не поступається, оскільки тепер інша дійсність. Він застеріг, що сусіди Румунії з усіх боків теж могли б висунути територіяльні претенсії, які Букарешт вважав би повністю безпідставними.

До договору з Україною штовхають Румунію західні країни, які твердять, що це значно збільшить шанси Румунії щодо вступу в НАТО разом з Польщею, Мадярщиною і Чехією. Захід минулого року похвалив подібний договір Румунії з Мадярщиною.

Нове керівництво Румунії вважає, що територіяльна цілісність України є важливою для регіональної безпеки. Румунсько-український договір також сприятиме Україні у відбитті російських територіяльних претенсій на Севастопіль.

Букарешт перестав наполягати на відшкодуванні Україною совєтської анексії Буковини і південної Басарабії. Однак розбіжності залишаються у позначенні кордону на Чорному морі, де обидві сторони шукають газ і нафту.

Зазначивши, що теперішня ситуація на Буковині зумовлена 50-річною русифікацією, П. Роман сказав, що Румунія домагається статусу для своєї меншини, який відповідав би європейським стандартам. Такого ж статусу Україна хоче для українців в Румунії.

Відбулася американсько-японська зустріч

Вашінгтон. — В останній день минулого тижня в Білому Домі відбулася зустріч Президента Билла Клінтона з японським прем'єр-міністром Рютаро Гашімото.

Головною темою розмови між ними була американська військова присутність в Японії. „З'єднані Стейти досить занепокоєні тією обставиною, що наша присутність на Окінаві є тагарем для населення острова",— сказав Президент Б. Клінтон на пресовій конференції після закінчення переговорів з японським керівником.

Р. Гашімото у розмові з журналістами повідомив, що його країна високо оцінила плян Адміністрації ЗСА об'єднати американські військові об'єкти на Окінаві і підкреслив, що Японія не має наміру просити Америку зменшити свою військову присутність. Тепер в Японії перебуває приблизно 45,000 американських вояків.

Президент Б. Клінтон подякував прем'єрові Японії за те, що не зважаючи на протести окінавських землевласників, Р. Гашімото домігся схвалення закону, згідно з яким буде продовжено винайм територій для американської бази на Окінаві.

Щодо економічних проблем, то Р. Гашімото сказав, що політика його країни спрямована на дальше економічне зростання шляхом поширення попиту на вироби, а не шляхом самоцільного збільшення експорту.

Особливою темою розмови стала комуністична Північна Корея, хоч Президент Б. Клінтон нічого не уточнював щодо міжнародної програми харчової доомоги для Північної Кореї, населення якої голодує у висліді наводнень. Після того, як ООН закликала світову спільноту виявити гуманність і допомогти голодним корейцям, Японія не відгукнулася на цей заклик.

„Ми, певна річ, знаємо про потреби Північної Кореї,—заявив Р. Гашімото у Вашінгтоні,— але коли вже говорити про гуманність, то є деякі речі, які Північна Корея могла б зробити для нас, якби керувалася міркуваннями гуманности".

Балтика пов'язує своє майбутнє з НАТО

Пярну, Естонія. — Тут, у невеликому курортовому місті, відбулася 10-та сесія Балтійської асамблеї. Вона є координаційно-консультативним органом, до складу якого входять парляментаристи Латвії, Литви та Естонії.

Головним документом, прийнятим на сесії, є офіційна заява асамблеї про те, що негативне наставлення Росії до поширення НАТО на схід і до можливого членства прибалтійських країн у Північно-атлантійському оборонному союзі не змінить зовнішньополітичного курсу Прибалтики і не змусить її відмовитися від інтеграції зі Заходом.

На сесії було обговорено також питання тристороннього співробітництва Латвії, Литви та Естонії в ділянці політики та економіки. Наприклад, вирішено, що невдовзі постане Балтійський митний союз і буде скасовано пашпортову контролю на внутрішніх кордонах між трьома країнами. Щоправда, це станеться не відразу, оскільки в усіх трьох державах досить високий рівень організованої злочинности.

Особливо сесія Балтійської асамблеї затвердила документ про взаємини і співробітництво країн Балтії з Україною і про становище у Білорусі та Чечні.

Тим часом московське інформаційне агентство ІТАР—ТАСС повідомило, що угода щодо спеціяльних стосунків між НАТО та Україною буде подібною до угоди НАТО з Росією, тільки не матиме точки про військове співробітництво, а також носитиме виключно політичний, а не юридичний характер.

КАНАДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Жан Кретіє минулої неділі, 27-го квітня, повідомив засоби масової інформації, що встановлює понеділок, 2-го червня, днем загальних виборів у Канаді, хоча вибори мали відбутися наступного року. Він хоче скористати з популярности своєї Ліберальної партії та бути переобраним і тоді почати солідно підготовлятися до нової конфронтації з квебецькими сепаратистами.

О. Мороз відвідав Австрію

Відень, Австрія. — Европейська безпека та поширення НАТО на Схід — основні питання, які обговорювано 21-го квітня у Відні під час зустрічей голови Верховної Ради України Олександра Мороза з президентом Австрії Томасом Клестілем та головою Національної ради Гайнцом Фішером.

Проблема вступу до НАТО постала і перед цією европейською країною, яка зберігає невтралітет від 1955 року. Голова Верховної Ради України наполягає на експертному опрацюванні питання вступу країн до НАТО. Обережно до приєднання Австрії до НАТО ставиться і голова австрійського парляменту Г. Фішер. За його словами, вже настав час, щоб відходити Австрії від невтралітету. З іншого боку, Австрія не хоче вступати до НАТО, яким керуватимуть Франція, Німеччина чи ЗСА.

На питання австрійського журналіста, як іде в Україні боротьба з корупцією та злочинністю, О. Мороз породив своєю відповіддю новий афоризм: "Боротьба зростає - зростає і злочинність".

Учительський семінар відбудеться на Союзівці

Ню Йорк. — Шкільна Рада при УККА повідомляє, що цьогорічний учительський семінар, як і попередніми роками, відбудеться на кетскильській відпочинковій оселі Українського Народного Союзу, зеленій Союзівці. Семінар триватиме від 27-го липня до 9-го серпня 1997 року. Як і попередні, він запланований для підвищення фахових кваліфікацій вчителів шкіл українознавства взагалі, а для молодших учителів зокрема.

Програма навчання охоплюватиме методику навчання та наступні предмети: українську мову та літературу, Історію України та окремі питання з української культури. Серед професорського складу цього року, як це було і попереднього, є гості з України, зокрема проф. Петро Кононенко, директор Інституту українознавства Київського Університету ім. Т. Шевченка.

Український Народний Союз, що фінансує цей, як і всі попередні, вчительський семінар, заслуговує на всебічну підтримку вчителів шкіл українознавства, стаючи членами УНСоюзу.

Адміністрацію семінару творять: д-р Євген Федоренко — керівник, д-р Ігор Гурин — заступник, Стефанія Квасовська — адміністратор. Директори шкіл українознавства повинні подбати про своїх кандидатів на вчительський семінар. Можна зголошуватися прямо на адресу Шкільної Ради, подаючи такі дані: короткий життєпис, клясу чи предмет навчання, свою адресу та телефон. Зголошуватися треба до 15-го червня ц. р. на адресу: Educatiinal Council — UCCA, P.O. Box 391, Cooper Sta., New York, N. Y. 10276-0391.

У ВІДЛЮДНІЙ ЧАСТИНІ СТЕЙТУ поблизу місцевости Форт Дейвис у західній частині Тексасу, войовниче угрупування Тексаська республіка, котре уважає Тексас незалежною державою, минулої неділі, 27-го квітня, взяла двоє закладників у відплату за ув'язнення двох їхніх членів. Щоб оминути насильства, а з цим і непотрібних жертв, як це сталося з угрупуванням сектантів Бранч Давідіянс поблизу Вейко в тому ж таки стейті, місцеві та федеральні власті розпочали переговори з викрадачами-шантажистами згаданого угрупування. Їхній провідник Ричард МекЛарен заявив, що „ми ведемо війну з Організацією Об'єднаних Націй і всіма чужинцями. Ми не воюємо з американським народом, але ведемо війну з федеральними установами, котрі тут не мають юрисдикції". Після звільнення одного з ув'язнених сектанти звільнили закладників.

Уряд України не причетний до проблем "Моторoли"

Прем'єр-міністер України Павло Лазаренко зустрівся з амбасадором ЗСА Вілліямом Грін Міллером для погодження питань діяльности американських фірм на українському ринку.

Під час зустрічі П. Лазаренко довів безпідставність звинувачень деяких американських засобів масової інформації на адресу українського Уряду. За його словами, американським та іншим закордонним підприємцям з боку Кабінету Міністрів України не чиниться ніяких перешкод. А представник "Моторoли", який також був присутній на зустрічі, визнав, що його фірма програла у тендері право на використання частот мобільного зв'язку в Україні.

На засіданні пресового клюбу "Ринкові реформи" директор Гарвардського інституту міжнародного розвитку Джефрі Сакс зазначив, що для поліпшення економічної ситуації українському Урядові треба якомога швидше ухвалити реалістичний бюджет та пакет необхідних ринкових документів, змінивши систему оподаткування. На його думку, сьогоднішня правна економічна система створює неможливі умови діяльности не тільки для українських підприємців, а й для закордонних інвесторів.

Депутат Верховної Ради Олександер Лавринович розповів, що Кабінет Міністрів спільно з міжфракційною групою Верховної Ради підготував законопроєкт, у якому передбачено внесення змін і доповнень до деяких законів. Якщо зазначені зміни Верховна Рада не ухвалить, то це приведе до великих труднощів у вирішенні бюджетних питань."Демагогія, яка триває навколо цих питань маскує головну ідею, що відстоюється — ідею адміністративного врегулювання соціяльних питань", — сказав Лавринович і пояснив, що для забезпечення всіх соціяльних пільг необхідно значно більше, ніж весь бюджет.

Прем'єр-міністер України П. Лазаренко під час зустрічі з представницькою делегацією закордонних банкірів і підприємців 23-го квітня заявив, що "нинішній Уряд цілком володіє економічною ситуацією". Він також висловив переконання, що криза в Україні закінчиться в другому півріччі цього року.

П. Лазаренко домовився про відкриття в Україні інвестиційного банку, одним із співзасновників якого є потужний бельгійський банк. Мета відкриття інвестиційного банку — залучення закордонних інвестицій в українську промисловість і сільське господарство.

Зустрівся П. Лазаренко і з керівником місії Міжнародного валютного фонду Адельбертом Нобелем для узгодження пляну дій українського Уряду і МВФ, який дав би можливість Україні отримати зовнішню допомогу.

Допомогли експерти СБУ

Рівне (УНІАР—ІМА-прес). — Завдяки допомозі експертів з оцінки контрактів рівенського обласного управління Служби Безпеки України місцева атомна електростанція уникнула укладення шкідливих угод на суму майже 30 млн. дол. і 1.1 млн. гривень.

Про це повідомив центр зв'язків з громадськістю обласного управління СБУ.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ФРАКЦІЯ "СОЦІЯЛЬНО-РИНКОВИЙ ВИБІР" СТАЛА ГРУПОЮ

КИЇВ. — Заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко повідомив на сесії, що парляментарну фракцію "Соціяльно-ринковий вибір" перетворено на групу з такою ж назвою — "Соціяльно-ринковий вибір". Її заснували депутати від Ліберальної Партії України. До групи увійшло 25 парляментаристів, а очолив її депутат від 324 Миргородської виборчої округи Полтавської области генерал армії Євген Марчук. Депутат Юхим Звягільський приєднався до групи "Конституційний центр".

ЗАВЕРШЕНО ПІДГОТОВУ ПРОГРАМИ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

КИЇВ. — Міністер юстиції України Сергій Головатий повідомив, що працю над національною програмою боротьби з корупцією завершено. Під час її обговорення, зазначив міністер, були спроби деяких урядовців "вихолостити програму". В результаті гострих дискусій вдалося зберегти програму на 95 відсотків без змін. Програма передбачає негайні дії у трьох напрямках: профілактичні заходи, організаційно-правні та інформаційно-аналітичні. Передбачено і відповідальність керівників за бездіяльність щодо запровадження програми. Міністер підкреслив, що ефективна дія програми залежить від бажання виконавців "навести порядок у країні".

ЗАКОН ПРО СКАСУВАННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ ЗНОВУ НЕ УХВАЛЕНО

КИЇВ. — Заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій та голова Комісії з питань законности і правопорядку Олександер Жир представили на розгляд в українському парляменті проєкт закону про скасування смертної кари в мирний час і заміну її довічним ув'язненням. Депутати Верховної Ради в цілому підтримали концепцію, однак висловили свої зауваження й повернули проєкт на доопрацювання. Парляментаристи вважають, що Уряд спочатку має вжити заходів для створення місць утримання засуджених. На думку депутатів, остаточно питання скасування смертної кари можна буде вирішити після прийняття нового Кримінального кодексу України.

СТРАЙКИ ТРИВАЮТЬ

КИЇВ. — В різних областях України продовжуються страйки протестів проти затримки зарплатні. В Енергодарі Запорізької области страйкують 330 учителів середніх шкіл та 477 шахтарів. В Донецькій області страйкують 1,284 гірники, у Волинській області — 942 гірники, в Луганській — 1,313, у Червонограді Львівської области також страйкують 155 шахтарів 9-ої Великомостівської шахти. На Київщині страйкують 433 учителі, які представляють 14 шкіл. В Тернопільській області — 995 учителів із 32-ох шкіл Чортківського району. Всі вони по півроку і більше не отримують зарплатні. У Керчі страйкують і голодують 93 лікарі, які не отримують зарплатні з жовтня 1996 року. Голова Кримської профспілки працівників охорони Тетяна Аркад'єва сказала, що уряд АРК не має грошей, щоб розрахуватися з лікарями цього року і невідомо, чи матиме таку змогу в майбутньому.

ПОСЯГАННЯ НА СЕВАСТОПІЛЬ ТРИВАЮТЬ

КИЇВ. — Голова Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін під час зустрічі з журналістами засудив пропозицію російської Ради Федерації про спільне управління Севастополем. В. Мухін назвав це втручанням у внутрішні справи України. Депутат сказав, що український парлямент у відповідь міг би запропонувати спільне керування Тюменською областю, де живуть і працюють 300,000 українців. Населення Севастополя на сьогодні становить 371,400 осіб, але не всі вони росіяни. Колишній Президент України Леонід Кравчук назвав таке становище Ради Федерації Росії небажаним нормалізувати відносини з Україною.

ЗНАЙШЛИ СПОСІБ НАПОВНЕННЯ БЮДЖЕТУ

КИЇВ. — Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець на засіданні Тимчасової комісії з питань забезпечення своєчасної сплати податків зазначив, що "Київ має бути прикладом для усієї держави щодо чіткого виконання податкового законодавства". Учасники засідання визначили, що в Києві останнім часом вжито багато заходів, які спричили суттєвому збільшенню надходжень до бюджету. В результаті цієї праці наповнення бюджету у березні, порівняно з січнем, зросло на 120 відсотків. Це дозволило цілком розрахуватися з бюджетом, ліквідувати заборгованість із заробітків та пенсій. Водночас у столиці триває дальша праця у виявленні порушників податкових законів.

БРИТАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ ВІДВІДАЛИ КРИМ

КРИМ.— Протягом одноденного перебування у Криму керівник Східного відділу британського Бюра закордонних справ Філліп Томас та другий секретар британської амбасади в Україні Джуді Гардінер зустрілися з головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим Анатолієм Гриценком, головою Ради Міністрів Криму Аркадієм Демиденком, постійним представником Президента України в Криму Василем Кисельовим. Обговорено політичну і економічну ситуацію в автономії, перспективи участи англійських підприємців у здійсненні економічних реформ Криму. Британські гості відвідали місію ОБСЕ в Криму та висловили готовість З'єднаного Королівства Великобританії і Північної Ірляндії бути і далі донором у здійсненні програм ООН, спрямованої на інтеграцію та розвиток Криму.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 28-ГО КВІТНЯ, до Заїру має прибути посланець ЗСА Билл Ричардсон для переговорів з головними протагоністами семимісячної війни у цій країні. Згідно з сином президента Мобуту Сесе Секо, Б. Ричардсон має особистого листа від президента Билла Клінтона для його батька. Головним завданням американського посланця є переконати президента Заїру і повстанського провідника Лаврента Кабілю розпочати переговори щодо можливости передачі правління державою.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 27-ГО КВІТНЯ, Білий Дім підтвердив, що президент Билл Клінтон запропонував кандидатуру массачусетського губернатора Вілліяма Велда на становище американського амбасадора до Мехіко. В. Велд належить до поміркованих республіканців і згідно з речником Білого Дому Еріком Рубіном дав позитивну відповідь Президентові. Тому, що на становище амбасадора потрібно сенатського схвалення, то це може потривати кілька місяців.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Москва — Пекін

Що б нам не говорили на зразок отого, що неможливо двічі ввійти в одну ріку, історія має властивість повторюватися. Півстоліття тому в большевицьому Союзі з усіх гучномовців чи не щодня гриміла бравурна маршова пісня з назвою, яку ми винесли в заголовок цієї статті. У тій пісні патосно прославлялася непорушна дружба так званого совєтського та китайського народів і, між іншими, були в ній слова про те, що "Сталін і Мао слушают нас". Сьогодні, виглядає, російський та китайський народи слухають, про що домовляться президенти Боріс Єльцин і Жіянг Земін, який недавно відбув важливу візиту в Москві.

Зрештою, цікавить це не тільки згадані два народи, а й цілий світ і, мабуть, не в останню чергу З'єднані Стейти Америки. Насамперед, тому, що зустріч Б. Єльцина із Ж. Земіном є очевидною міцною відповіддю на поширення НАТО на схід, а з тим і проти зміцнення становища ЗСА як єдиної світової надпотуги. Що ні Кремль, ані Пекін не бажають цього допустити, немає жодних сумнівів. У підписаному керівниками Росії і Китаю спільному документі одверто сказано, що вони виступають проти "прагнення будь-кого відігравати ролю абсолютного лідера в міжнародних справах", а щодо розбудови міжнародного порядку в XXI столітті, то З'єднаним Стейтам, котрі після розпаду британської імперії вважали Азію та Тихий Океан зоною виключно свого впливу, відведено ролю другорядної держави. В розвитку російсько=китайських відносин слід чекати прийняття керівництвом цих держав ще ряду конкретних документів, котрі великою мірою визначатимуть глобальний політичний клімат. Це станеться, мабуть, після зустрічей Ж. Земіна з керівниками Казахстану, Таджикістану та Кіргізстану. В очікуваному ширшому міжурядовому російсько-китайському документі, між іншим, передбачається зменшення на 15 відсотків кількости військ, які тепер розміщені в прикордонній 100-кілометровій смузі. Згідно з договором, Росія зможе утримувати на кордоні з Китаєм 3,810 танків та 4,500 бойових машин піхоти. Крім того вона розраховує на можливе підписання з Китаєм корисної для себе угоди про продаж йому на, принаймні, 5 блн. дол. зброї.

Очевидно, що Китаєві, у зв'язку з відчутними позитивними зрушеннями в його економіці, стає тісно в світі, і появилася проблема влаштування на світовому ринку. Насамперед на ринку азійському, який значною мірою "окупували" ЗСА, та й на ринку власне американському, де китайські товари все впевненіше завойовують собі місце. Не можна не доцінювати й того факту, що Китай стає все активнішим взагалі в світовій торгівлі, де ЗСА, природно, хотіли б залишатися й надалі лідером. Ідеться про економічно-господарські інтереси держав, одна з яких жодним чином не хоче позбутися десятиліттями завойовуваного ринку, а інша вперто рветься на нього. Отже, й у цих сферах не обійтися без глибшого суперництва, загострення конфліктів між Китаєм та ЗСА, а це тільки на руку Росії, поскільки потенційно ослаблює ЗСА. Бо, як відомо ще з часів Порт-Артура, Росія не віднині претендує на передову ролю в Тихоокеанському регіоні, у котрий, між іншим, останніми роками все більше переміщується центр світової політики.

Сьогодні Росія і Китай не мають територіяльних претенсій одне до одного. Але старше та середнє покоління обидвох країн ще, звичайно, пам'ятає покордонний острів Даманський, де пролито кров і китайців, і росіян. Тому й, мабуть, не випадково майже 30 відсотків опитуваних москвичів висловили стурбованість не поширенням Північноатлантійського оборонного союзу на схід, а тим, що Китай вони вважають непередбачуваним і таким, котрий будь-коли може напасти на Росію, в тому числі використавши й закуплене у неї озброєння.

Як би воно не було, на справді щиру дружбу між Росією і Китаєм у довшій перспективі можна розраховувати тільки дуже обережно. Безсумнівним залишається одне: ні ЗСА, ні Росія, ні будь-яка інша мілітарно потужна держава від ролі світового лідера не відмовляться. Все ж решта треба розцінювати, як звичайні політичні ігри. І, що б нам не казали, історія має властивість повторюватися. Особливо в ситуаціях, подібних до тієї, коли Китай і Росія, насамперед, прагнуть використати одне одного в своїх протистояннях З'єднаним Стейтам Америки.

Петро Грицак

СПАДЩИНА КЕРЕНСЬКОГО Й КЕРЕНЩИНИ

Від Лютневої до Жовтневої російської революції — близько вісім місяців — тривав важливий для цілого світу, особливо ж для України, період, коли найбільш видатною особою був А. Ф. Керенський. Він був провідним членом Совєта депутатів міста Петроґраду, міністром юстиції, в кінці прем'єр-міністром та міністром війни в Тимчасовому уряді. Керенський, хоч непоказного вигляду, із жіночим виразом лиця, але красномовний, добрий оратор та оборонець у політичних процесах, надзвичайно амбітний — хотів собі запевнити кар'єру Наполеона продовженням війни та захопленням Львова й Константинополя. Начитавшись книжок про французьку революцію, уважав, що революційна „енерґія" москалів доведе до спонтанної охоти продовжувати війну „за демократію, за соціялізм" проти провідних держав та „гнилої Европи". Цілком не брав під увагу фактів, що революційна Франція була передовою державою в Европі щодо культури, промислу та спеціяльно в ділянці військової техніки, тоді коли Росія залишалася делеко позаду Европи дослівно в кожному відношенні, (за вийнятком хіба літератури й музики).

Мимо того, що не мав жодного військового вишколу, та всупереч порадам своїх військових дорадників, генералів Алексєєва і Брусілова, починає в червні 1917 року в цілком авантюрний спосіб загальну офензиву. Мабуть, Керенський вважав, що бути готовим до того — досить собі справити модну напіввійськову „тужурку" (яку також потім прийняли навіть Сталін і Мао), штани „ґаліфе" й високі чоботи — традиційну тепер уніформу „революціонера", й так поїхати на фронт. Там він пописувався красномовством, закликаючи „салдатів" до остаточної посвяти у боротьбі із зовнішнім „ворогом" нової, „демократичної Росії". Тут Керенський багато числив на свою „нову зброю" — жіночі „батальйони смерти". Були це нашвидко зорґанізовані формації із петербурзьких повій та служниць, куди чисто із патріотичного удушевлення позголошувалися навіть деякі аристократки. Описав ці формації свого часу Г. Шкурупій у книжці „Жанна Баталіонерка". Такі батальйони, після мінімального військового вишколу, Керенський кидав у бій проти загартованих противників, а також уживав для охорони уряду в Зимовому палаці, як найбільш надійне військо.

Другою ефективною силою мали бути „зукраїнізовані" формації, на які москалі чомусь покладалися у більшій мірі, ніж на решту царського війська. При тому, на жаль, помагала їм київська Центральна Рада, висилаючи частини із славними українськими історичними назвами на фронт, на майже певну смерть, замість давати їм нагоду якось зберегтися для кращих цілей. Офензива Керенського в основному виглядала так: після дводенного бомбардування артилерією, висилано тих нещасних салдатів масами на колючі дроти та кулемети. Це, після тимчасових успіхів, довело до великих втрат, коли краще вишколені ворожі частини перейшли до протинаступів, спеціяльно серед зукраїнізованих частин. Ті неуспіхи довели до остаточної деморалізації та розкладу війська, спричинилися до цілковитої втрати престижу та популярности самого Керенського, якого перед тим усі прославляли. Невтральні обсерватори зі здивуванням бачили на фронті, як юрба падала перед ним на коліна, вояки носили його на руках, цілували руки, його уніформу, авто, яким приїхав, землю, по якій ходив! Тим часом сальони Петроґраду не мали для нього слів похвали, (як свідчила З. Гіппіюс), а поетка М. Цвєтаєва порівнювала його із Наполеоном. Сам він спав у величезному ліжку царя Александра III, покинувши свою жінку ще десь у квітні, тому що мав аферу із якоюсь артисткою. Говорено, що був вічно п'яний і уживав морфіну й кокаїну. В той час, зрештою, кокаїна ще вважалася благодійним стимулянтом, й навіть була рекомендована самим З. Фройдом.

Під час своїх частих промов Керенський в стані екзальтації не раз дослівно умлівав перед натовпом, ніби з надміру патріотизму, як спочатку казали його прихильники. Насправді ж Керенський був сліпий до небезпеки большевицького перевороту через очевидну втрату популярности. Його особиста охорона складалася в основному із двох сотень „корнетів", хлопців від 14-ти до 16-ти років, та жіночого „батальйону смерти".

Сама оборона Зимового палацу була, властиво, комедією. Після першого вистрілу (сліпим набоєм) крейсеру „Аврора" жіночий батальйон попросту впав у гістерію й почав ховатися. Велика частина інших оборонців пішла додому, бо їм на час не дали їсти. Вкінці, Зимовий палац большевики здобули без жодних більших жертв і заарештувати Тимчасовий уряд. Керенський врятувався, як кажуть, в жіночій одежі (що він катеґорично у своїх споминах заперечує). Кінець Тимчасового уряду мав для України той добрий наслідок, що перешкодив плянованому арештуванню представників тодішнього українського уряду, так званого Генерального секретаріяту, яких тоді москалі зрадливо запросили до Петроґраду. Неґативами були великі людські жертви, які Центральна Рада під натиском Керенського вислала на фронт. З „українізованих" формацій майже нічого не залишилося, тоді як українського війська було найбільше потрібно. Поляки, наприклад, потрапили собі успішно зорганізувати на Кубані цілий корпус Довбора-Мусьніцького й утримати його в цілости аж до часу, коли постала незалежна Польща.

Питанням є, як це стало можливим, що в дуже критичний час москалі собі вибрали на провідника таку людину, як Керенський? Тут можна відповісти, що у царстві сліпих одноокий є королем! Харизматичний Керенський, видно, найбільше тоді російським масам відповідав. Ще навіть сьогодні є великі подібности між ним, а деякими теперішніми російськими провідними особами — в екстраваґанції та шовіністичних виступах, в пиятиці та блазенському „красномовстві". Одним словом, історія повторюється для Росії.

Після здобуття Зимового палацу Керенський виїхав на еміґрацію та остаточно поселився в Америці, де всюди його вітали як „старшого державного мужа" та спеціяліста від російських і східньоевропейських справ. В тій ролі він приніс українцям багато шкоди, щось подібне, як своїми виступами А. Солженіцин сьогодні. Коли Сталін помер, деякі американські „совєтологи" серйозно думали, що Керенського ще большевики можуть запросити назад до СССР для перебрання влади.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Український художник з Москви в Ню Йорку

Воно справді рідкісна новина, оце бо прибув до нас українець-мистець, Андрій Клименко з буцімто демократичної столиці Росії. Там він покінчив мистецькі студії та розпочав був творити і виставляти. Проте, розчарований по вінця фатальними відносинами, покинув, як він каже, Москву, без найменшої гадки повернути туди коли-небудь. Зраштою, він і не належить туди.

А. Клименко народився 1956 року в Україні, в шахтарському селищі Щетово Луганської области. Шкільні роки, включно з Художнім училищем, покінчив в Луганському. По відбутті військової служби студіював у Художнім інституті Сурікова в Москві, який, із перервами, покінчив 1988 року. З прикрістю та гіркотою згадує він теж, як повсякчасно мусів досвідчувати трудноші за своє українське походження.

Свою першу індивідуальну виставку мав Клименко 1990 року, а дві 1992 року (одна у відомому „театрі на Таганці"). У 1994 році виставляв він у залях української амбасади. Заголовок виставки був: „Казкова праукраїніка очима українського мистця Андрія Клименка". Ясно, що заголовок звучав би куди доцільніше без того „казкова". В мистецькому альбомі „Справи жителів на небесах" (досить дивний заголовок) 1993 року, де знаходяться твори сучасних міжнародних мистців, поміщено й картину Клименка.

Успішна виставка Клименка в Ню Йорку, хоч було замало відвідувачів, відбулась у залях постійного представництва України в Організації Об'єднаних Націй у часі від 8-го березня до 19-го квітня ц. р. Були там виставлені 34 картини, в загальному більшого формату. Ви не часто побачите працю українського художника в ширінь одного, а в довжінь двох метрів. Клименко не присвячує багато часу краєвидам і квітам. Він мистець фіґурального стилю, теж портретист. Він іде по лінії реалістичного зображення, а в барвистості схиляється до імпресіонізму. Його колір може бути і жарко-яскравий. Тематика Клименка оригінальна. Тут особливу ролю в творчості художника мусіло відіграти перебування і праця серед чужого середовища. Московії малювати він не рвався, а Україну, хоч і не так же й далеку, проте небажану й несприйнятливу, було неможливо. Отож мистець взявся творити картини, які будили б загальне зацікавлення. Тут знадобилася йому тематика з української праісторії, яку Москва так безмежно бажає всіми можливими і неможливими засобами загарбати собі. Леґендарні, героїчні постаті давніх скитів (частіше) чи антів стали заповняти творчий світ українського мистця на його полотнах. Постаті, зображені Клименком, потужні, розмашні, звитяжні.

В нас є приказка, що на двох конях не розсядешся і не поїдеш. І тут вона виявилась помітно. Зображення праісторичної епохи чи і пізніших часів, які прокочувались по території власне України, в Москві, і в наше сьогодення, мистецтво мусить розголошувати, хоч і надаремне, що все це була старовинна Русь-Росія; України не згадують зовсім або що щось там належало до якогось „київського циклу". Таке мусіло відлунити дещо і в Клименковім альбомі, виданім у Росії. Проте він відважиться виявити у своїй творчості чітко й дещо хоч би зі староукраїнської геральдики, як наприклад, у капітальній картині „Тріюмф князя Олега". Там Олегові воїни прибивають на брамі Царгороду переможний щит Олега. А на ньому горде зображення тризуба. Там теж поза міцною рукою Олега, що цупко тримає рукоять меча, майорить синьо-жовта барвистість.

З виставлених картин Клименка належить згадати деякі, що пов'язані з українською давниною. От хоч би „Скитська леґенда", „Велес", „Див", „Либідь та князь", „Кострубонька та її дочки Лало і Лель", „Велетень Дубина", „Біля кургану" тощо. Одна з кращих праць — це „Портрет дівчинки" (неісторичний).

Тут, у ЗСА, для мистця Клименка немає жодних тематичних обмежень чи цензурних заборон. Окриленість його фантазії та піднесення можуть ширяти у піднебесні простори. Що не дозволено було виспівати його талантові в нетолерантній Росії, те із задоволенням і радістю сприйме українська громада, особливо героїку рідної України, у свободолюбній Америці.

Мистець біля картини „Стародавні пісні про героїчне минуле".

(Фото: Я. Кулинич).

Мирослав Семчишин

РОЛЯ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

II

Процес формування української інтеліґенції дуже особливий у своїй історії, він мав різні етапи і проявляв себе в національному житті досить ефективно, особливо у другій половині минулого століття. Куди гірше було у період виникнення Першої світової війни, коли то, як згадує у своїх „Споминах" Євген Чикаленко, щоденник „Рада" спершу мав всього 300 передплатників на всю російську імперію. Згодом це число дійшло до 4,000, а в 1917 році М. Грушевському довелось писати популярну довідку про те, хто такі українці і до чого вони прагнуть...

В роки комуно-московської влади в Україні українська інтеліґенція (після короткотривалої так званої українізації) пережила жахливу голготу і склала гекатомби жертв на вівтарі батьківщини. Її повільний ренесанс почався в післясталінський період, розгорнувся дещо в 60-их роках у літературі, а з проголошенням державної незалежности — саме українська інтеліґенція (передовсім письменники та культурні діячі) створила відповідну духову атмосферу, очолила національно-культурний фронт, а згодом політично-демократичні та партійні формації. В інтерпретації Івана Драча, саме інтеліґентам, як людям інтелектуальної та духової праці, Україна завдячує усі здобутки, на які спромоглась молода українська держава.

Проте інтеліґенти, хоч діяли згідно зі своєю совістю і спроможностями, згодом відчули брак продуманої об'єднувальної плятформи, з якої могли б виступати в ім'я староримської засади „Добро держави — найвищий закон". І мабуть, у жодній іншій державі, на початках її самостановлення, роля інтеліґенції не була так чітко визначена і так зінтерпретована, як це бачимо в акті створення КУІ і його статуту.

„Будуймо Україну в кожному місті і селі" — у таких словах зформулював І. Драч зовсім реальне, сказати б, функціональне завдання, яке мав здійснити Конґрес Української Інтеліґенції. В одному із своїх виступів 1996 року він між іншим визначив, що таке насправді КУІ і для чого він створений: „Немає такого населеного пункту на карті України, де б не працювали інтеліґенти, фахівці різних галузей, які користуються повагою і авторитетом серед людей і професіоналістів, без яких сьогодні не може функціонувати жодна клітина суспільного і державного організму. Наша мета, наше завдання — згуртували, об'єднати досі розпрошений, а почасти й розібратаний український інтелект від села до столиці, і тоді він справді стане могутнім рушієм нашого історичного поступу. КУІ мислиться як громадська організація: він не є надпартійним утворенням, ні конкурентом політичним партіям. Він не прагне підмінювати партії і не варто, щоб партії розглядали Конґрес як прибудівку до себе. Партії можуть робити те, що не до снаги Конґресові, але й Конґрес здатний виконувати працю, яка не дається партіям".

Ми — на шостому році української державности, яка з кожним новим роком повинна міцнішати, виказувати свої досягнення (передовсім в економіці), засвідчувати свій поступ за п'ять пройдених років. Правда, ми свідомі величезних труднощів, які доводиться поборювати молодій державі в цілому, бо ж переходить вона невпинну трансформацію з комуністичної в післякомуністичну, і цей процес дуже складний, зумовлений різними внутрішньо-національними і зовнішніми факторами. Здебільша доводиться віднотувати неуспіхи, зокрема ж в економіці. Не місце тут для докладної аналізи, але на думку приходять такі, здавалося б другорядні моменти з перших двох років державного життя України, як от катастрофальна нестача паперу, а це у великій мірі зупиняло достатній кипуск газет чи друк книжок. Та й сьогодні в Україні нараховується всього 30 відс. україномовної преси чи книжкових видань. А два останні роки ми пережили куди гіршу кризу енерґоносіїв і жили під загрозою, що північний сусід може припинити ґазопостачання, якщо не буде сплачений довг. Минулий рік стояв під знаком іншої, дуже небезпечної, якщо не антигуманної, кризи — нечуваної заборгованости держави в заробітній платні працівникам різних ділянок громадського життя. На початку квітня ця заборгованість доходила до майже п'ять більйонів долярів і таким чином Україна опинилась на межі фінансового банкрутства.

Коротко, з кожним новим роком нашої державности, ми переживаємо всі долі й недолі, всі біди й небезпеки, в яких живе сучасна Україна, ця Україна, що на міжнародному форумі щораз то здобуває належний престиж, а на внутрішньому живе чи не в судорогах економіки і драматично шукає якогось виходу з тих усіх небезпек, що серйозно загрожують її дальшому існуванню. На думку чужинецьких експертів теперішня економіка України опинилась на останньому місці серед усіх інших післякомуністичних держав. В парі з соціяльно-економічними бідами України, щораз сміливіше піднімає голову комуно-московська гидра. Комуністи зовсім відкрито і дуже активно ведуть свою антинаціональну і антидержавну роботу, а її патронують високі достойники Верховної Ради і мовчки сприяють деякі карівники державного апарату.

Зовсім не дивно, коли в нашій діяспорній пресі попадаються інколи підсумкові враження з кількаразових поїздок в Україну, відомих із своєї гуманітарної діяльности громадян, які стверджують, що Україна далі перебуває в полоні попередньої партократичної структури, яка простягається від Верховної Ради вглиб, аж до найдрібніших сільських, міських і районних рад. Народ заляканий попередньою системою, не виявляє своєї волі, а очікує покращання від існуючої влади, чекаючи на її милість.

Закінчення буде.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Владика Л. Гузар в Дітройті

Небуденною подією для греко-католицької громади Дітройту і околиці був приїзд Владики Любомира Гузара, під сучасну пору діючого голови Української Греко-Католицької Церкви. Владику Гузара лучать з Дітройтом родинні зв'язки, бо тут проживає його сестра Марта Василькевич з чоловіком Зеноном.

Прибув він до нас в той день, коли п'ять українських греко-католицьких парафій спільно влаштовували „Свячене". Перша зустріч з громадою — це була Архиєрейська Служба Божа 6-го квітня ц. р. Вістка, що відправлятиме Владика Гузар, стягнула до церкви Непорочного Зачаття велике число парафіян і не парафіян цієї церкви. Його проповідь відзначалася глибиною релігійної думки.

Управа Українського Патріярхального Товариства в Мишигені: (сидять, зліва): Рома Дигдало (голова), Владика Любомир Гузар, Василь Колодчин; (стоять, зліва): Володимир Дигдало, Галя Татарська, Адріян Блюй, Ліда Колодчин, Орися Лончина, Дарія Конюх, Зенон Василькевич.

Само „Свячене" в пополудневих годинах цього дня притягнуло понад 600 гостей, число нечуване на попередніх цього роду святкуваннях. Разом з Владикою прибув також д-р Борис Гудзяк, віцеректор Богословської Академії у Львові. Програмою вечора провадив Зенон Чорній, випускник шкіл Непорочного Зачаття. По привітанню дорогих нам гостей Владика Гузар вручив прибулим із Сиракюзів д-рові Олександрові і Ярославі Гудзяк грамоту признання і подяки за їх пожертву 250,000 дол. на створену фундацію Львівської Богословської Академії. Ця фундація має свій осідок в Чікаго і головою є о. д-р Іван Кротець.

Вітали Владику учні початкової і середньої шкіл, обдарувавши відтак присутніх гостей гагілками з рядом гарно виконаних обрядових пісень, в чому заслуга вчительок.

Молитви в часі бенкету провели о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ, о. Василь Салковський, ЧСВВ і о. Маріо Дацишин, ЧСВВ. Виступ дітей зробив на Владику Гузара глибоке враження, коли він вже на початку своєї промови оцінив цей виступ, як перший позитивний складник „Свяченого". Його радувала ця подія спільного „Свяченого" п'ятьох парафій, з якого весь дохід призначений на потреби наших шкіл. В дальшій промові він реально оцінював різні ділянки життя сучасної України. Українська Католицька Церква підлягає п'ятьом юрисдикціям. Церкви неділями виповнені, але тільки 10 відс. населення ходить до церкви. Аборти в мільйонових числах довели до того, що в Україні нема приросту населення. Українці вимирають. Політичні відносини також невідрадні. Соціялісти і комуністи зорганізовані, демократичні партії не об'єднані. Дещо краще виглядає справа в культурній ділянці, є організації, які борються за нашу мову і за національне усвідомлення населення.

Рівно ж дуже цікавим був виступ д-ра Б. Гудзяка. На нього також зворушливе враження зробив виступ наших дітей, їх гарний спів та правильна українська мова. Звернув увагу на культурні надбання дітройтської громади, згадав, що тут є осередок світового мирянського руху, появляються такі видання як „Лікарський Вісник", пластові видання, існує прекрасний український культурний центр.

Характеризуючи відносини в Богословській Академії, він радів тією обставиною, що під сучасну пору в академії навчається 280 молодих хлопців і шість літ студій запевнить, що це будуть священики високо освічені зі знанням англійської мови. Покликань є дуже багато, на одне вільне місце є чотири зголошення. Також проводяться курси для „воєнних священиків", які не мали змоги в часах большевицької займанщини відбути приписаний час студій. І також це вперше в академії студіюють жінки, які бажають пізнати історію своєї Церкви та поглибити релігійне знання. Будинок академії, хоча назовні імпозантний, внутрі дуже занедбаний і вимагає ґрунтовного відновлення. І хоча труднощів багато, зрозуміння нашого народу її важливости та її цілей запевнить і дозволить її стати „Смолоскипом надії".

Відчуваючи бажання нашої громади ще раз стрінутися з Владикою, місцеве Патріярхальне Товариство під головством мгр Роми Дигдало і Українське Патріярхальне Світове Об'єднання, голова інж. Василь Колодчин, влаштували вечором наступного дня ще одну зустріч з Владикою, на яку прийшло майже 120 осіб.

Твереза оцінка Владики релігійного життя в Україні була виявом його спокійної ґрунтовної аналізи відносин в самій Церкві, як і в суспільстві. Будуємо нову державу, будуємо нову Церкву, сказав Владика. Шість минулих літ не дозволяють на повернення до передвоєнного стану. В новій дійсності праця дуже складна. Церква вимагає від держави того, що є часом для держави неможливе, держава вимагає від Церкви того, що часом є невідповідне. Багато контрастів. Цей конечний процес узгіднення — це праця для майбутнього. Ставлення материка до поселення повинно спиратися на обопільному взаєморозумінні. До цього потрібний діялог.

В ряді питань присутніх були порушені важливі справи сучасної дійсности, які одержали від Владики прецизні відповіді. Любомир Липецький запитував які відносини між Католицькою і Православною Церквами. Контакти відбуваються, хоча тяжко дійти до реальних вислідів через потрійний поділ Православної Церкви. Оксану Федорович цікавило питання, як материк помагає діяспорі та яка дійсно повинна бути назва нашої Церкви. Останнє Великоднє послання нашого Митрополита це питання цілковито оминає. Це правда, що ідентичність нашої Церкви неясна. Ми не знаємо, чому ми є „греками". Ми мусимо самі випрацювати свою ідентичність. Таке явище стрічаємо також в політичному житті нашого народу. Національної чіткости нема навіть в Уряді. Микола Лаврин хотів довідатися про останню конференцію Ватикану і Москви. Як вияснив Владика, такі конференції відбуваються два рази на рік. Цим разом московський представник нарікав на націоналізм і агресивність нашої Церкви в Галичині та на Закарпатті. Проти цієї політики московського уряду ми мусимо протидіяти, пам'ятаючи, що наша Церква дала нам національний хребет. На наступній зустрічі будуть присутні два наші представники для оборони нашого становища. Отець Богдан Скасків запитував, скільки таких священиків виконують ще сьогодні душпастирські обов'язки. Відповідь була — коло 20. Мирослав Кальба наводив детальні числа римо-католицьких костелів, які в скорому темпі будуються в ряді областей України. Згадав події в Перемишлі і кореспонденцію нашого амбасадора у Варшаві з примасом Польщі. Владика вказав на складність цього питання. В Україні є багато українців римо-католиків. Ходить про те, щоб вони дальше залишилися українцями, а не полонізувалися. М. Федорів запитував, чи повернено католикам їхні церкви, які протягом війни стали православними, які тепер навіть підлягають московському патріярхові. Багато з них повернено, є однак також спільні, є також ситуації конфліктні. Мгр Віра Андрушків вказувала на доцільність організування міжконфесійних таборів для молоді, що причинилося б до злагіднення конфліктів. Відповідь була, що в трьох областях заплановані є лекції християнської етики. Не маємо охочих до місійної праці. Немає в нас цієї традиції. В нас зате є жертвенність. Д-р П. Джуль запитував, що робиться, щоби запобігти мільйонам абортів. П. Стецюк запитував чи росте наша Церква, чи є повернення. Д-р Юзич цікавиться становищем нашої Церкви на Закарпатті. Відповідь була, що там ситуація також складна, бо частина народу вважається мадяронами, частина русинами, а частина українцями. Можливо, що ситуацію міг би наладнати безсторонній єпископ. Роман Лазарчук запитував, чи невідрадний економічний стан від'ємно впливає на поставу населення до церковних справ. Хоча ситуація є дуже складна, відповів Владика, однак є прояви економічних активностей, які вказують, що засоби є. Який вплив на церковні справи, тяжко усталити. П. Петрина цікавилася, скільки людей приєдналось до протестанських церков. Без урядових статистик, на це питання тяжко відповісти.

Цією цікавою сесією зустрічі з Владикою Гузаром провадив інж. В. Колодчин. Закриваючи її, він нагадав присутнім, що і в наші часи діються чуда, що хочби повернення Патріярха Йосифа з Сибіру, чи розвал большевицької імперії. Ми повинні очікувати ще третього чуда, коли Владика Гузар стане черговим Патріярхом нашої Церкви. Бажаючи йому здоров'я та успіхів в його нелегкій праці, співом „Многая літа" закінчено цю зустріч.

Володимир Баран

У Торонто відбудеться виставка нових творів З. Голубця

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Г. Колесса). — Відомий український скульптор Зенон Голубець продовжує активно творити й експонувати свої барельєфи в багатьох місцях Північної Америки. Недавно виставка його праць з успіхом пройшла в Українському Релігійно-Культурному Осередку св. Андрія в Норт Порті, Фльорида, і знайшла віддзеркалення у місцевій американській пресі — виданнях газети „Сан Геральд" на місцевості Норт Порт і Шарлотт.

Критик Джан Гекворт називає мистецький стиль З. Голубця незвичайним і продовжує: „Усі його твори, такі різноманітні за кольористикою і дизайном, об'єднані глибоким відчуттям сили, яка випливає з його форм, різьби та тривимірного ефекту". Атанас Кобрин у своїй статті ставить З. Голубця поруч з такими видатними постатями українського мистецтва як Я. Гніздовський, М. Черешньовський, Л. Гуцалюк, Г. Крук, М. Мороз та інші.

Наступна виставка мистця проходитиме в іншому кінці Північної Америки —у Торонто, в галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації, 2118-А вул. Блур. Відкриття виставки відбудеться у неділю, 11-го травня, о год. 3:30 після полудня. Відкриє її голова дирекції КУМФ Роман Вжесневський; слово про З. Голубця проголосить мистецтвознавець Ліда Палій.

Виставка триватиме до четверга, 29-го травня. Телефон для інформацій (416) 766-6802.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього 25-го березня 1997 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

інж.

ПЕТРО ТВЕРДОХЛІБ

проживши 87 років,
колишній повітовий інженер-агроном в Городку біля Львова.

Складаю щиру подяку усім хто був присутній на Службі Божій, на Панахиді та на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, як також тим, що надіслали нам свої співчуття.

Сердечно дякую отцеві парохові Монс. Романові Ґолембі за відслуження Панахиди в похоронному заведенні Павла Ґарріса та відправлення Служби Божої з отцем сотрудником Іваном Єдриховським.

Щиро дякую отцеві Монс. Романові Ґолембі за згадку про мого мужа, як доброго парафіянина.

Також дякую похоронному заведенню Павла Ґарріса за со-лідне переведення похорону.

Сердечно дякую всім жертводавцям, що в пам'ять покійного замовили Служби Божі, прислали квіти та зложили добродійні пожертви:

НА СЛУЖБИ БОЖІ:
мгр Володимир і Марія Чоренькі, Олег Чорненький з родиною, Оксана і Роберт Пірс, Роксоляна і Рональд Маєр, Ася Дурбак, Оля Ганушевська, Марія Вергун, Марія Лозинська, Дарія Кнігницька, Остап Бедрій, Юліян Косовський, Орися і Давид Даґней, Юліян Косовський, Ірина Твердохліб.

ПРИСЛАЛИ КВІТИ:
мгр Володимир і Марія Чорненькі з родиною, Ася Дурбак з родиною, Зоряна і Зікфрід Бессер з родиною, Ірина Твердохліб з родиною.

ПОЖЕРТВИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по 100 дол.	Оля і Теодор Курило, Марîя і Володимир Чорненькі, Олег Чорненький з родиною, Оксана і Баб Пірс, Роксоляна і Рональд Маєр, Меляня Банах, д-р Ілярій і Донна Калиневичі, Юрій Соболевський з дружиною,Орися і Давид Деґней, Ірина Твердохліб з родиною.
75 дол.	Товариство Оборони Людських Прав в Україні.
50 дол.	Ася Дурбак.
по 30 дол.	Валентина і Анатолій Макогон, д-р Уляна Лоза.
по 25 дол.	д-р Роман і Надія Трач, Дарка Кнігницька.
20 дол.	Ізабеля і Зенон Омецінські.

НА СОБОР У ЗАРВАНИЦІ
50 дол. інж. Петро і Марія Лещишини.

НА УКРАЇНСЬКУ ХАРИТАТИВНУ СЛУЖБУ В МЮНХЕНІ
50 дол. Галина І Юрій Ганас.

Сердечно дякую усім за пожертви.
Нехай Господь стократно винагородить вам, за ваші пожертви.

ІРИНА ТВЕРДОХЛІБ з родиною

В СЬОМУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у Господню Вічність дня 1-го Травня 1990 року нашого найдорожчого і ніколи незабутнього БАТЬКА

св.п.

о. ЛЕВА ЛЮБИНСЬКОГО

буде відправлена заупокійна Божественна Літургія в церкві Пресвятої Трійці, Кергонксон, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 25-го квітня 1997 р. в Філядельфії, Па. відійшов у вічність, по короткій недузі, наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН ГАЙДУЧОК

Залишив в глибокому смутку:
дружину — ЕВУ
доню — ІРИНУ змужем МИРОНОМ
внуків — АНДРІЯ І МЕЛЯСЮ
брата — РОМАНА з родиною в Україні та
ближчу і дальшу родину в ЗСА, Франції, Канаді й Україні

УПРАВА ВІДДІЛУ УККА НЮАРКУ-ІРВІНҐТОНУ, Н. Дж. ділиться сумною вісткою з усім членством та українською громадою, що в понеділок 28-го квітня 1997 р. відійшла у вічність довголітня членка Управи

бл. п.

ВІРА з УКРАЇНСЬКИХ

МИЦЬО

Родині покійної складаємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що 28-го квітня 1997 р. після довгої та важкої недуги відійшла від нас у вічність

бл. п.

ВІРА з УКРАЇНСЬКИХ

МИЦЬО

ВІДВІДИНИ — четвер 1-го травня 1997 р. від год. 2-ої до 4-ої по пол. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn Union Funeral Home, 1660 Stuyvesant Ave., Union NJ.

ПАНАХИДА — четвер 1-го травня 1997 р. о год. 7:30 веч. в цьому ж похоронному заведенні.

ПОХОРОН — п'ятниця 2-го травня о год. 10:00 ранку з української католицької церкви св. Івана Хрестителя, 719 Sandford Ave., Newark NJ., а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

донька	— РОКСОЛЯНА з мужем БОГДАНОМ ГАЛІБЕЄМ і дітьми ТИМОШЕМ, МИРОСЛАВОЮ, ОЛЕЮ і ЛЕВКОМ
невістка	— ВІРА МИЦЬО з сином ОЛЕСЕМ
брат	— ЮРІЙ УКРАЇНСЬКИЙ з дружиною МАРІЙКОЮ
братанниця	— МОТРЯ УКРАЇНСЬКА
братанки	— ОРЕСТ УКРАЇНСЬКИЙ з родиною
	— МАРКІЯН УКРАЇНСЬКИЙ з родиною
родини	— КОВАЛІВ
	— МИЦІВ
	— ПАКОШІВ
	— БАБЯКІВ
	— СТІВЕНСОН

ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні та велике число пластунів, приятелів і знайомих.

Замість квітів просимо складати пожертви на Стипендійну Акцію СУА

Шевченківське свято у Філядельфії

Цьогорічний Шевченківський Концерт 16-го березня збуджував думку в слухачів і до болю торкав струни серця.

Відкрив Шевченківське свято голова Осередку праці НТШ в Філядельфії д-р Ярослав Заліпський. Саме НТШ і українська громада Філядельфії — УАКРада були організаторами цієї імпрези. Чоловічий хор „Прометей" під керівництвом Нестора Кизимишина, акомпаньямент Леся Руди-Пенкальська, виконав невмирущий „Заповіт" на музику К. Стеценка. — Поховайте та вставайте, кайдани порвіте!..

Заклик Шевченка рвати кайдани рабства — не лише політичної, але духовної неволі кожної української людини, де б вона не проживала — вічно актуальний.

Інтелектуальною наснагою вечора була доповідь гості з Праги, д-р Тетяни Беднаржової, члена НТШ, професора Карлового Університету в Празі. Психолог і методолог д-р Т. Беднаржова насвітлила ролю Шевченка як педагога й автора „Букваря", першого того роду українського посібника.

У смертельно хворого поета були два невід'ємні прагнення — дочекатися проголошення царем знесення кріпацтва — до чого не дожив лише 6-ти днів — і виходу в світ Божий „Букваря" його авторства, до чого таки дочекався. Це був вияв любови батька, учителя до дітвори, що завжди горнулася до поета, де б він не появився. Прелегентка насвітлила цей останній твір Шевченкового інтелекту, як новий крок у педагогіці тих часів, як незгасний промінь сонця для уболених дітей України. Глибоко змістовна доповідь, виголошена з внутрішнім піднесенням, захопила всю авдиторію, яка нагородила нашу гостю з Праги тривалими оплесками і повстанням з місць.

Вокальна частина програми була напрочуд вдала. Виконавцем її була Леся Грабова, сопрано, солістка Львівської опери. Сила її голосу, широкий діяпазон і витончена інтерпретація Шевченкового слова в музичному звучанні викликала бурхливі оплески вдячности слухачів. Виконала Леся Грабова арію Оксани з опери „Гайдамаки" муз. Ю. Мейтуса, „Садок вишневий коло хати", муз. М. Лисенка, „Нащо мені чорні брови", муз. М. Кауфмана, „Зоре моя вечірняя", муз. Г. Фінаровського, „Така її доля", муз. В. Заремби, „По діброві вітер віє", муз. О. Сидоренка, „Утоптала стежечку", муз. Я. Степового. Акомпанемент був у руках Володимира Винницького, концертового пяніста й лавреата міжнародних премій, що виконав також музичні твори українських композиторів з майстерністю віртуоза: „Триптих 88" Ігоря Соневицького та „Прелюдію" Лева Ревуцького.

Деклямацію Шевченкового поетичного шедевру „Кавказ" виконала Володимира Кавка, мисткиня слова, яка вложила силу свого духу актора, щоб передати велич прометеївського духу Шевченка та його невмирущість. Акторка попередила деклямацію поеми своїм коротким прологом, провівши порівняння між настановою до ідеалу свободи поета й пророка України і найбільшого поета Росії Олександра Пушкіна. Поет України проспівав славу волелюбним синам гор Кавказу, а поет Росії засудив той дух волі в своїй поемі „Кавказскій Плєнник", „Смірісь, Чечня, ідьот Єрмолов".

Гарячі оплески були виявом вдячности акторці.

Улюблений у Філядельфії хор „Прометей" виконав майстерно пісні: „Думи мої", „Вється Хмара", муз. В. Ємця та „Реве та стогне", муз. обробка Г. Китастого.

Інж. Михайло Нич, голова комітету свята, щиро подякував виконавцям програми та громаді за участь.

Закінчено цей концерт, виконаний на високому рівні, національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Наталія Пазуняк

Українських дітей — до українських літніх таборів!

Новий осяг відбиванкової дружини „Ч. Січі"

Продовжуються офіційні розгривки в рамках відбиванкової Асоціяції Америки, в яких в районі „Ґарден-Емпаєр", тобто на терені стейтів — Ню Джерзі—Ню Йорк, бере участь єдина українська дружина УСВТ „Чорноморська Січ".

Як ми вже згадували раніше, ця наша дружина, минулорічний точковий першун цього відбиванкового району, успішно змагається за втримання свого високого авторитету теж в цьогорічному сезоні. Досі українські відбиванкарі займали триразово почесні треті міця, два рази — другі і один раз — перше. Якщо взяти під увагу, що в кожночасному турнірі бере участь 8-10 кращих „А"-клясових клюбів, то ці висліди є досить успішні.

Останній турнір, що в ньому змагалися „січовики", пройшов у неділю, 6-го квітня в м. Воррен, Ню Джерзі. Цим разом наші відбиванкарі здобули нагороду віцечемпіонів турніру. На протязі цілого дня „Ч. Січ" відбула усіх п'ять змагань, тобто 15 сетів, з яких виграла 11 і тільки чотири програла. Висліди змагань в сетах:

„Ч. Січ" — Біг Віллс ВК 2:1
„Ч. Січ" — Мейджор Ліг ВК 3:0
„Ч. Січ" — Принстон ВК 3:0

Півфінал:

„Ч. Січ — Гадсон Веллі ВК 1:2

В цьому турнірі наша дружина виступала в складі: М. Завадівський, Б. Томко, І. Акіншин, Є. Грицик, М. Ликтей, Р. Деолівера, В. Кравець. Провідники дружини — О. Гладкий і М. Завадівський.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Спортсфрендс СК (жінки) 4:1

В неділю, 13-го квітня, жіноча й дружина чоловіків мали визначені ігри на виїздах. Жіноча дружина відбула поїздку до м. Вейн, де в зустрічі з футболістками клюбу Спортсфрендс здобула перемогу вислідом 4:1. Переможні ґолі здобули: Кеслер — 2, Човлінська і Матиясіч.

Після цієї перемоги наша дружина займає спільне 2-ге місце в показнику табелі ігор разом з клюбом Флеймс — по 27 точок. Зустріч на виїзді в м. Персипені з місцевим шкотським клюбом була відкликана.

УСВТ „Ч. Січ" (юначки) — Колдвел СК (юначки) — 1:1

В своїй дивізії юначок 19 років і нижче наші юначки, минулорічні чемпіонки тієї дивізії в Лоптон Сакер Ліґ, ведуть перше місце.

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Пассейк Спортсфрендс СК (жінки)

Після перемоги жіноча дружина „Ч. Січі" займає в показнику табелі ігор вищої дивізії 2-ге місце.

УСВТ „Ч. Січ" — „Олімпіякос" СК — 5:3

В неділю, 20-го квітня ц. р., перша дружина „Ч. Січі" відбула чергові футбольні змагання за чемпіонат вищої „Еліт" дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ Ню Джерзі. Суперником наших футболістів був грецький клюб „Олімпіякос", який в осінній рунді сезону у себе переміг „січовиків" вислідом 3:1.

Цим разом українські футболісти перемогли вислідом 5:3. Вже до перерви господарі вели 2:1, що його здобули Борецький і Мигало. Після перерви „січовики" швидко піднесли конто до 3:1, коли Борецький з подачі Науменка здобув ефективного ґоля. Після цього наші футболісти дещо знизили темпо гри, мабуть, уважаючи, що кінцевий вислід вже осягнули. Цю обставину вдало використали суперники, які перейняли ініціятиву і несподівано здобули два ґолі, вирівнявши рахонок — 3:3. Добре, що футболісти господарів знову „пробудилися", взялися до праці і в кінцевих хвилинах зустрічі осягнули бажану перемогу. Переможні ґолі здобули Гриць Сергіїв і Петро Борецький, що рівночасно встановив свій черговий „гет трик".

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Соколяк, Науменко, П. Паливода, Дероза, Лянґе-Вацлавський, Рондас, Борецький, Сергіїв, Головінський, Мигало, Наполі. Провідники — М. Паливода, В. Боцвин-Головінська, тренер В. Ковальов.

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Монтклєр СК (жінки) — 3:1

Здобувши цю перемогу за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ на виїзді, жіноча футбольна дружина „Ч. Січі" наблизилася до лідера в показнику табелі ігор — „Пенінсуля Азтекс" СК, який має на конті 33 точки. Наші футболісти мають 30-ть точок. Переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули Човлінська, Мольнар і Матиясіч.

Обіжник УСЦАК

Чемпіонат Української Спортової Централі Америки і Канади з шахів за 1997 рік відбудеться в суботу, 7-го червня ц. р. Господарем є УСТ „Черник" Дітройт, ланковий шахів інж. Богдан Андрушків, тел: (810) 751-8625 (вечорами).

Змагання турніру пройдуть у приміщенні Українського Культурного Центру в м. Воррен, Мишиґен при 26601 Раєн Роуд, тел: (810) 757-8130. Зголошені учасники можуть одержати вказівки на доїзд та адреси і телефони мотелів на віддалі 1.5 милі від Центру.

Система турніру: 6 рунд швайцарською системою, по 30 хвилин для кожного партнера на цілу партію, т. зн., що партії триватимуть не більше, як одну годину. Початок турніру о год. 12-ій в полудне. Вписове 25 долярів. Нагодори: 1 — 200 дол. і перехідна чаша „Чорноморської Січі", присвячена св. п. інж. Л. Блонаровича. Юнак нижче 18 років — 100 дол. Змагун з рейтінґом нижче 2000 — 100 дол. Передбачають нагороди за 2-3 місця, залежно від числа учасників. Провідник ланки шахів просить шахістів привезти з собою шахи й шахові годинники. Зголошення висилати на адресу ланкового шахів УСЦАК: Dr. Orest Popovych, 53 Estelle Lane, Howell, N.J. 07731.

Валентин Мороз — один з викладачів Інституту Фізичної Культури у Львові

В попередньому числі „Спортових Вістей" ми інформували читачів про відбуту конференцію аспірантів інститутів фізичної культури з різних міст України у Львові. Цим разом хочемо познайомити ентузіястів відродження спорту в Україні з думками одного з викладачів (українознавства) цього інституту, до деякої міри знайомого нам Валентина Мороза, який свого часу перебував у ЗСА і Канаді.

„Світ, у якому не було б України, мене не цікавить. Україна є для мене найвищою вартістю, через яку я не можу ніколи переступити". „Нове відчинає двері, не стукаючи. „Пускати" чи „не пускати" національне відродження (як і всяку нову течію) — так питання не стоїть: той, хто рахуватиметься з ним, — виживе. Хто не хоче рахуватися, — опиниться під копитами історії", — писав Валентин Мороз.

Ось в інтерв'ю журналістки Кіри Василевської В. Мороз, між іншими, відповів на такі питання: „Чим вас як історика цікавить робота в інституті фізкультури?

— Мені дуже цікава українська військова історія. А з кінця XIX сторіччя історія спорту невідривна від історії українського війська. Прикладом може бути „Пласт" — спортова і водночас військова організація. В архівах польської поліції навіть знайшли запис, що спорт — то тільки прикриття, а насправді то оунівська організація. Отже, спорт в Україні, у даному разі в західній, був чинником громадського життя. Дуже цікава історія спортово-військових традицій, взагалі історія українського спорту в різних вимірах.

— І ваша катедра українознавства спрямовує свій науковий пошук на вивчення цих аспектів?

— В інституті ведеться наполеглива наукова праця по темах українського спорту. Тут для науковця великий пласт досліджень. Недарма мій перший учень в Україні — власне тут, в інституті фізкультури, а не на університетському історичному факультеті. Це теперішній проректор з наукової праці Оксана Вацеба. Бачите, спортсменка, кошиківкарка, випускниця інституту захистила дисертацію на історичну тему. І продовжує працю, працюючи над темою „Три моделі українського спорту".

— Що ж то за три моделі?

— Українські спортові організації при Австрії і Польщі, спорт на еміґрації і совєтський спорт. Ми гарно співпрацюємо з Оксаною. Дуже цікава для вивчення, дослідження й тема військово-фізичного виховання в середньовічній Україні, козацькі традиції.

— На наших очах інститут фізкультури у Львові став осередком української культури. Що цьому сприяє?

— Мікроклімат, те, що ректор Мирослав Герцик підібрав на викладацьку працю однодумців, захоплених національною ідеєю. В інституті проводяться конференції на теми історії і культури України, що мають відголос у місті...

Про фахівців інституту В. Мороз теж сказав, що „вони знають історію і культуру свого народу. Що таке Україна і українець, при чому не лише в суспільному аспекті, а, насамперед, так би мовити, в генетичному. Знають національні, якщо хочете, фізичні особливості".

„Я певний, — сказав Мороз, — що Львівський Інститут Фізкультури серед усіх вузів країни тримає першість у вивчені історії українського спорту"...

Про себе ще сказав Мороз, що колись теж займався спортом. Не був великим майстром, але грав у футбол на рівні першого розряду. Дружина, в якій був капітаном, завоювала перше місце в області т-ва „Колос". Багато їздив на лещатах та й тепер знаходить час на це. Аби втекти від роботи, від перевантеження — мусить пробігтися...

Скорочено подав О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА СВІЧИНСЬКА член УНС Відд. 239-го у Філядельфії, Па. померла 25-го липня 1995 року на 87-му році життя. Нар. 1906 року в с. Купна, Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку приятелів. Похорон відбувся 28-го липня 1995 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

ДАВИД СТАХУР член УНС Відд. 240-го в Пармі, Огайо помер 6-го червня 1996 р. на 17-му році життя. Нар. 1978 р. в Лілбирн, ҐА. Членом УНС став 1979 р. Залишив у смутку батька і матір та двох братів. Похорон відбувся в Лилбирн, ҐА.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРГАРЕТА В. КЕМПБЕЛ член УНС Відд. 113-го Т-ва ім. св. Івана в Деррі, Па. померла 22-го листопада 1996 року на 77-му році життя. Нар. 5-го лютого 1919 року в Латробі, Па Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку мужа Віллярда. Іохорон відбувся на цвинтарі Колс в Деррі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Франко Коземчак, секр.

Д-р ІВАН КІНДРАТ член УНС Відд. 43-го Т-ва „Львів" в Рочестері, Н.Й. помер 25-го червня 1996 року на 73-му році життя. Нар. 1923 року в Запитові, Україна. Членом УНС став 1990 року. Залишив у смутку дружину Реґіну, дочок Дарію Прат з мужем Михайлом і Любу Кіндрат, внуків Леся і Михася. Похорон відбувся 28-го червня 1996 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Пристай, секр.

ГАЛИНА ПАСІЧНИЙ член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ в Трентоні, Н.Дж. померла у Швайцарії на 46-му році життя. Нар. 1950 року в Німеччині. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Богдана, тата і маму Станішевських, сестер Рому Черепаху і Марійку Мотель з родинами, вуйка Олексу з дружиною, кузинку Уляну, шваґра Мирона з родиною і батьками Іваном і Анною Пасічними. Похорон відбувся 21-го вересня 1996 року на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

ПОДІЇ

З'ЇЗД ВСЕСВІТНЬОГО ОБ'ЄДНАННЯ ВЕТЕРАНІВ-УКРАЇНЦІВ

Львів (д-р Павло Вівчар). — Як повідомляє Велика рада Всеукраїнського Об'єднання Ветеранів, у Львові від 19-го до 22-го липня ц. р. відбудеться з'їзд Всесвітнього Об'єднання Ветеранів-Українців. Проситься довести цю інформацію до відома усіх українців світу, обрати делегатів і вислати їх на з'їзд. Зголошення слід висилати на адресу: Ukraine 290014,м. Львів -14, вул. Сагайдачного 16/2, П. Вівчарові. Телефон для інформацій у Львові (322) 75-58-64.